

11 Αυγούστου 2019

«Στον οίκο του Υιού μου δεν παίζουν»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ένας συγγενής μου, μου διηγήθηκε το έξης περιστατικό: Ένας φίλος του γιατρός, όταν ήταν μικρός, όπως όλα τα παιδάκια, πού γελάνε και μετακινούνται άσκοπα μέσα στον Ναό, χωρίς να καταλαβαίνουν, έτσι κι αυτός, μαζί με ένα ξαδελφάκι του γελούσε και πείραζε τα άλλα παιδάκια, τότε έτρεχε από δω και τότε έτρεχε από κει.

Τελείωσε ή εκκλησία, πήραν το Αντίδωρο, ο κόσμος έφυγε, αλλά αυτά τα δυο παιδάκια, ο γιατρός με τον ξάδελφο του, άρχισαν πάλι να ατακτούν μέσα στον Ναό. Τότε λοιπόν ακούγεται μία αυστηρή αλλά γλυκεία γυναικεία φωνή να τους λέγει:

- Στον οίκο του Υιού μου δεν παίζουν! Δεν τρέχουν από δω κι από κει. Προσεύχονται, κοινωνούν, μεταλαμβάνουν το Σώμα και το Αίμα Του. Το Αίμα του Υιού μου!

Και ...φράπ! τα αρπάζει από τον σβέρκο και εν ριπή οφθαλμού ευρέθησαν και τα δύο παιδάκια έξω, στο προαύλιο του Ναού!

Και λέει ο γιατρός: «Σε μένα να έρθουν να πουν αν υπάρχει ή δεν υπάρχει Θεός, Σε μένα μίλησε ο Θεός δια μέσου της Υπεραγίας Θεοτόκου!»

«Εμπειρίες κατά την Θεία Λειτουργία» – π. Στεφάνου Αναγνωστόπουλου

Πηγή: vimaorthodoxias.gr